

Question meeting-Oakland Convention

(Conducted by Brother Russell)

கேள்வி கூட்டம் - ஒக்லேண்டு கன்வென்ஷன்

(சகோதரர் ரசல் அவர்களால் நடத்தப்பட்டது)

கேள்வி: சபையாகிய நாம் நமது முழு பங்கையும் அபிவேகத்தில் உடனடியாக பெற்றுக் கொள்கிறோமா அல்லது படிப்படியாக பெற்றுக் கொள்கிறோமா?

பதில்: “ஆவியின் அபிவேகம்” என்ற சொற்றொடர் “ஆவியினால் ஜெனிப்பித்தல்” என்ற சொற்றொடரிலிருந்து கொஞ்சம் மாறுபட்டது. “ஜெனிப்பித்தல்” என்பது உடனே நேரிடக்கூடிய வேலை. ஆனால் “அபிவேகம் பண்ணுதல்” என்பது மிகவும் படிப்படியான ஒரு வேலை. நாம் கர்த்தருடைய குடும்பத்தில் நுழைந்ததிலிருந்து, கிறிஸ்துவின் குடும்பத்தில் நாம் ஒரு அங்கமாக அங்கீகரிக்கப் பட்டதிலிருந்து இராஜீக ஆசாரிய மகிமையான கூட்டத்தில் ஒரு இடத்தை பெறும்வரை நாம் அபிவேகம் பண்ணப்படுதல் என்ற தொடர் செயல்முறையின் கீழ் இருக்கிறோம். சிலர் முழு அபிவேகம் பெறுவதில் தோல்வியடைவார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டு அதை முறைப்படி பெற்றவர்களில் சிலர் முழுவதுமாக அபிவேகம் பண்ணப்படுவதில் தோல்வியடைந்து, அதனிமித்தம் ராஜீக ஆசாரிய வகுப்பில் இருப்பதிலும் தோல்வியடைவார்கள். அதற்கு பதிலாக அவர்கள் திரளான சேனையில் (திரள் கூட்டத்தில்) இடம் பெறுவார்கள். ஆகையால் “ஆவியினால் அபிவேகம் பண்ணப்படுதல்” என்பது பக்குவமடைதல், கனிவடைதல் போன்றவற்றை கிருபையிலும், அறிவிலும் வளருவதினால் பெறுவதாகும். ஜெனிப்பித்தலினால் தேவனுடைய குடும்பத்திற்குள் வருவது போலல்ல இது.

பாத அங்கங்கள் ஒவ்வொருவராக மாறுதல் அடைதல்

கேள்வி: கிறிஸ்துவின் பாத அங்கங்கள் ஒரே சமயத்தில் மாறுதல் அடைவார்கள் என்பதைக் காட்டுகிற வேத வசனம் ஏதாவது இருக்கிறதா?

பதில்: இதற்கு மாறாக நாங்கள் நம்புகிறோம். அதாவது பாத அங்கங்கள் ஒரே சமயத்தில் மாறுதல் அடைவதற்கு பதிலாக, அது படிப்படியான ஒரு வேலையாக இருக்கும். இன்று இரவு ஒருவர் மறு ரூபமடையலாம். இன்னொருவர் நாளைக்கு ஆகலாம். எனினும் அவர்கள் மறுரூபமடைதல் ஒரே சமயத்தில் என்று எந்த பொருளில் சொல்லலாம் என்றால் இது எல்லாம் அறுவடை சமயத்தில், யுக முடிவில் நடக்கும். சிலருடைய மறுரூபமடைதல் அறுவடை காலத்தின் முடிவில் இருக்கும். ஒரு தனிப்பட்ட காரியம் போல ஒருவருக்குப் பின் இன்னொருவர் ஆக இருக்கும். அப்போஸ்தலர் கூறுகிறதாவது: “நாமெல்லோரும் நித்திரையடைவதில்லை; நாமெல்லாரும் மறுரூபமாக்கப்படுவோம்.” ஏனெனில் “மாம்சமும் இரத்தமும் தேவனுடைய ராஜ்யத்தை சுதந்தரிப்பதில்லை.” நமது மறுரூபமாக்கப்படுதல் என்பது “ஒரு நிமிஷத்திலே, ஒரு இமைப்பொழுதிலே” நடக்கும். ஒரு தனிப்பட்ட நபருக்கு படிப்படியான மாற்றமாக இல்லாமல் ஒரு உடனடியான மறுரூபமடைதலாக இருக்கும். கடந்த கால பரிசுத்தவான்கள் நித்திரையில் இருந்தது போல அல்லாமல், நமது மரண நேரம் வரும்பொழுது உடனடியான மறுரூபமாக இருக்கும். சங்கீதக்காரன் தீர்க்கதரிசனமாக கூறுவதாவது; “நீங்கள்

தேவர்கள் என்றும், நீங்களெல்லாரும் உன்னதமானவரின் மக்கள் என்றும் நான் சொல்லியிருந்தேன். ஆனாலும் நீங்கள் மனுஷரைப் போலச் செய்து, லோகப் பிரபுக்களில் ஒருவனைப்போல விழுந்து போவீர்கள்.” பொதுவாக மனுக்குலத்திற்கு மரணம் வருவதுபோலவே சபையினர் அனைவருக்கும் வரும் என்று இந்த வசனம் குறிப்பதாக நாம் புரிந்து கொள்கிறோம். நாம் புது சிருஷ்டி, ஆகையால், “மனுஷரைப் போல நாம் சாவோம்” என்ற சொற்றொடர் சொல்லப்படுகிறது. எல்லா மனிதரும் சாகிறது போல நாமும் சாவோம். பொதுவாக மனிதர்கள் கூட்டமாக மரிப்பதில்லை. ஆகவே நம்மில், அநேகர் ஒரே சமயத்தில் மரிக்க வேண்டும் என்கிற எண்ணம் விநோதமாக இருக்கிறது. நமது மரணத்திற்கும் மற்ற மனிதர்களின் மரணத்திற்கும் எந்த வித்தியாசத்தையும் உலகமானது காணாது.

பிரதான ஆசாரியனால் செய்யப்படும் பாவ நிவாரணபலி

கேள்வி: சபையானது எந்த பாவத்திற்காக துன்பப்படும்?

பதில்: சபையின் அங்கங்களானவர்கள் வருத்தப்படாத, திருந்தாத எந்த மாமசீக பாவத்திற்காகவும் துன்பப்படுவார்கள். நாம் நம்மை நாமே நிதானித்தால், நம்மை நாமே தண்டித்துக் கொண்டால், நாமே திருத்திக் கொண்டால் நாம் நியாயநீதிக்கப்படோம் என்று அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார். இந்த காரியங்களை நாமே திறம்பட கவனித்தால் நாம் கர்த்தரால் தண்டிக்கப்பட வேண்டிய அவசியமிராது. நம்மை கையாளுவது அவசியம் என்று அவர் காணும்போது, உலகத்தோடு நாம் தண்டிக்கப்படமாட்டோம்.

அகில உலகமும் தண்டனைக்குள்ளான நிலைமையில் இருக்கிறது. தேவன், ஆவிக்குரிய சபாவத்தில் நித்திய ஜீவனுக்காக நீதிமானாக்கப்படவிருக்கிற சிலரை தெரிந்தெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். நாம் உண்மையுள்ளவர்களாக இருந்தால் நம்மை கர்த்தர் தண்டிக்க அவசியமிராது. ஆனால் நம்மை உற்சாகப்படுத்தி உதவி செய்வார். ஆகையால் நமக்கு சோதனைகளும் கஷ்டங்களும் இருக்காது என்று அர்த்தமல்ல. நம்மை நாமே தண்டித்துக் கொண்டால் நமது பாவங்களுக்காக நாம் தண்டிக்கப்படோம் என்றும் இந்த பாவங்கள் நமது பலவீனத்தினால் செய்யப்பட்டதும், தடுத்திருக்கக் கூடியதும், அதற்கு நாம் ஓரளவுக்கு பொறுப்புடையவர்களாயிருக்கிறோம் என்றும் அர்த்தமாகும்.

புது சிருஷ்டியாகிய நாம் வேண்டுமென்றே பாவம் செய்கிறவர்களாக இருக்கக்கூடாது. இப்படி ஒருவன் பாவம் செய்தால், இனி அவன் ஒரு புது சிருஷ்டியாக இருக்கமாட்டான். கழுவப்பட்ட பன்றி சேற்றிலே புரள திரும்பினது போல அவன் இருப்பான். புது சிருஷ்டி எப்படிப்பட்ட பாவங்களுக்காக

துன்பப்படுவான் என்றால், அவன் தடுக்கக்கூடியதும் சீப்படுத்த தவறியதுமான பாவத்திற்காக தண்டிக்கப்படுவான். இந்த பாடுகள் அவனது கடமையை அறிவுறுத்தும். மேலும் அது அவனது நன்மைக்காக அவனை ஒழுங்குப்படுத்தும்.

ஆனால் இது கேள்வி கேட்டவரின் எண்ணமாக இல்லாதிருக்கலாம். பாவ நிவாரணத்திற்காக சபை செய்ய வேண்டியது என்ன என்பது அவரது எண்ணமாக இருக்கலாம். ஒரு சபை என்ற முறையில் பாவ நிவாரணத்திற்காக சபை செய்ய வேண்டியது ஒன்றுமில்லை. இந்த முழு காரியத்திற்கும் கர்த்தராகிய இயேசுவே பொறுப்பானவராயிருக்கிறார். நிழலில் உதவி ஆசாரியர்கள் பாவ நிவாரண பலியை செலுத்துவதில்லை, பிரதான ஆசாரியனே அதைச் செய்கிறார். ஆகையால் கர்த்தராகிய இயேசுவே தம்மை பலியாக ஒப்புக் கொடுத்தார். அவரது அங்கங்களாக நம்மையும் பலியாக ஒப்புக் கொடுத்தார். ஆனால் நமது விருப்பத்துக்கு மாறாக இதை செய்யமாட்டார். “கிறிஸ்துவின் பாடுகளிலும் அவைகளுக்கு பின்வரும் மகிமைகளிலும் நாம் பங்கு பெறும்படியாக, அவர் நம்மை அவரது அங்கமாக நம்மை பலியாக ஒப்புக் கொடுப்பார் என்று நாம் விரும்புகிறோம். நமது பலிகளுக்கு பரிசுத்தத்தைக் கொடுப்பது அவரது புண்ணியம் மட்டுமேயாகும்.

ஆகையால் முழு பொறுப்பும் நமது கர்த்தராகிய மகாபிரதான ஆசாரியரின் கைகளில் இருக்கிறது. அவரது அங்கங்களாக உலகின் பாவ நிவாரண பலியில் அவரோடு கூட பங்கு வகிக்கிறோம். அவரது பாடுகளாக எண்ணப்படுகிறதில் நாமும் பங்கு பெறுகிறோம். நீங்களும் நானும் நமது பாடுகளினால் பாவங்களுக்கு - நமது பாவங்களானாலும் சரி அல்லது மற்றவர்களது பாவங்களானாலும் சரி - நிவாரணம் செய்ய நம்மால் முடியாது.

கிறிஸ்தவர்களின் பாடுகள் தெய்வீக மேற்பார்வையில் இருக்கிறது

கேள்வி: தற்கால சத்தியத்திற்குள் நாம் வருவதற்கு முன்னதாக நாம் அனுபவிக்கிற பாடுகள் கிறிஸ்தவனாக நமக்கு பயன் தருமா?

பதில்: கேள்வியை கேட்பவர் தனது மனதில் என்ன எண்ணங்கொண்டிருக்கிறார் என்பதை நான் அறியேன். அவர் முன்னரே கிறிஸ்தவனாக இருப்பதை குறிப்பிடுகிறதாக கேள்வி காணப்படுகிறது. இது அவரது எண்ணமாக இருந்தால், நாம் தற்கால சத்திய வெளிச்சத்தை பெறுவதற்கு முன்னர் நாம் கிறிஸ்தவனாக பெறுகிற பாடுகளை அவர் குறிப்பிடுகிறார். நான் “ஆம்” என்று சொல்லுவேன். ஒரு கிறிஸ்தவனின் அனைத்து பாடுகளும் தெய்வீக மேற்பார்வையில் இருக்கிறது. தற்கால சத்தியத்திற்கு வருவதற்கு முன்னதாக நம்மில் அநேகர், பாடுகள் மற்றும் துன்பங்களின் அனுபவத்தை பெற்றிருந்தோம். அது நம்மை

மகா பெரிய ஆசீர்வாதத்துக்கும் சத்தியத்தை பெறுவதற்கும் நம்மை தயார்படுத்த கிரியை செய்தது. இதே போக்கில் தங்களது அனுபவங்களை எனக்கு கொடுத்திருக்கிற அநேகரை நான் அறிவேன். சத்தியத்தை படிக்க நேரம் கிடைக்காத அளவுக்கு அவர்கள் தங்களது வியாபாரத்தில் மூழ்கி இருந்தார்கள்.

உதாரணத்திற்கு, மளிகை வியாபாரத்தில் இருந்த ஒருவரை நான் அறிவேன். அவர் ஒரு கிறிஸ்தவர் வேதாகம பாடங்களின் ஆறு தொகுதிகளை வாங்கியிருந்தார். ஆனால் அதை படிக்க அவருக்கு நேரம் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் உலகில் பெரிய தொழில் கர்த்தரின் தொழில்தான் என்பதை அவர் உணரவில்லை. அந்த சமயத்திற்கு மளிகை வியாபாரம் பெரிய வியாபாரமாக அவருக்கு இருந்தது. அவரது கால் உடையும்படி தேவன் கிருயை செய்தார். அவரது கால் எலும்பு கூடும் வரை அவர் ஓய்வில் இருக்க வேண்டியிருந்தது. இந்த விடுமுறை அவரது வாழ்வில் மிகவும் நல்ல காலமாக இருந்ததென்று என்னிடம் பிறகு கூறினார். ஏனென்றால் ஆறு தொகுதிகளையும் அவர் படித்தார். அதற்கு முன்னதாக அவருக்கு நேரமே கிடைக்கவில்லை. அதன் பிறகு அவருக்கு எப்பொழுதும் நேரம் கிடைத்தது.

இதே போல ஒரு குறிப்பிட்ட சகோதரிக்கும் இப்படி நடந்தது. அந்த சகோதரி ஒரு நாள் என்னிடம் சொன்னதாவது: “கர்த்தர் என்னை ஏன் வாதநோயால் என் கைகளை முடமாக்கினார் என்று ஒரு தடவை வியந்திருக்கிறேன். நான் எப்பொழுதும் தைத்துக் கொண்டும், பின்னிக்கொண்டும் ஏதாவது செய்து கொண்டும் இருப்பேன். நீங்கள் இப்போது பார்ப்பது போல எனது கைகள் முடக்கு வாதத்தால் செயலிழந்தன. எனது கைகள் பிரயோஜனமில்லாமல் போய்விட்டன. கடைசியாக நான் மிகவும் முயற்சி செய்து ஒரு புத்தகத்தின் தாள்களை திருப்ப முடிந்தது. பிறகு கொஞ்சம் படித்த பிறகு தான் தேவன் என்னை படிக்கும்படி என் கைகளை முடக்கிவிட்டார் என்ற எண்ணம் வந்தது.”

இப்படியான சில வழிகளில்தான் கர்த்தரின் பிள்ளைகளில் பலர் தற்கால சத்தியத்திற்குள் வரும்படி உதவி செய்யப்பட்டு ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருந்தார்கள். தேவன் தம்முடைய பிள்ளைகளை கையாளும் முறை ஒன்றை வைத்திருக்கிறார். நாம் அவருடையவர்களாயிருந்தால், அடுத்த காரியம் நமது சித்தத்தை முற்றிலுமாக அவரிடம் ஒப்புக் கொடுப்பதும் அவர் கொடுத்தவைகளை சந்தோஷமாக கடைபிடிப்பதுமாகும்.

கேள்வி: அரங்கத்தின் மேலாளர் தனது வழக்கமான படத்தை காண்பித்த பிறகு பட காட்சியை (Photo-Drama) காண்பித்தது பாபிலோனின் ஆவியை வெளிப்படுத்துகிறதா?

பதில்: அப்படி எனக்குத் தோன்றவில்லை. அப்படியானால் சில கெட்ட பேச்சுகளை கேட்ட பிறகு அவரிடம் சத்தியத்தைப்பற்றி பேசுவது தவறாக இருந்திருக்கும். இது ஒரு வட்டத்தில் நியாயப்படுத்துவதாக காணப்படும். ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் தனது சொந்த தீர்மானத்தின்படி செய்ய உரிமையுண்டு. நீங்கள் படகாட்சியின் வேலையிலிருந்தால் உங்கள் மனசாட்சி புண்படும்படி நீங்கள் எதுவும் செய்ய மாட்டீர்கள். என்னைப் பொறுத்தவரை எனக்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால் வழக்கமான காட்சிக்குப் பிறகு 5000 பேருக்கு பட காட்சியை காண்பிப்பது எனக்கு சந்தோஷமாக இருந்திருக்கும்.

சரியான மற்றும் தவறான விளம்பரம்

கேள்வி: பட காட்சி அறிவிப்புகளுக்காக வியாபாரிகளிடம் விளம்பரத்திற்காக கோருவது பாபிலோனிய ஆவியை காண்பிக்கிறதா?

பதில்: “எங்களிடம் விளம்பரம் செய்து ஒரு நல்ல காரியத்துக்கு உதவி பண்ணுங்கள்” என்று ஒரு வியாபாரிடம் கேட்பது சரியாக இருக்காது. இது கர்த்தருக்காக பிச்சையெடுப்பது போல் இருக்கும். இதை நாம் செய்ய அங்கீகரிக்கப்படாத ஒன்றாக இருக்கிறது. நான் ஒரு வியாபாரியாக இருந்திருந்தால், பட நாடக அறிவிப்புகளில் விளம்பரம் செய்ய சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால் இதுவரை நான் செய்ததிலேயே விளம்பரப்படுத்துவதிலேயே இதுதான் சிறந்த சந்தர்ப்பமாக இருந்திருக்கும் என்று எண்ணியிருப்பேன். நல்ல அனுசூலத்தை பெற்றதாக நான் நினைத்திருப்பேன். ஒன்று அல்லது இரண்டு டாலர்களில் எனது வியாபார அட்டைகளை சுற்றுப்புறங்களில் நான் விநியோகித்திருப்பேன். “நாடகத்தைப் பற்றிய இந்த சிறு பிரசுரம் மக்களின் கவனத்தை இழுத்திருக்கும். படங்களைப் பற்றிய குறிப்புகளை படிக்கும் போதே எனது வியாபாரத்தை பற்றியும் படிப்பார்கள்” என்று நான் சொல்வேன். எனது பணத்திற்கு நல்ல மதிப்பு கிடைத்தாக நான் நினைப்பேன். யாராவது ஒருவர் தனக்கு நல்ல மதிப்பு கிடைக்கவில்லை என்று நினைத்தால், அவரது விளம்பரத்தை போட வேண்டாம்.

விளம்பரம் செய்வதில் ஒருவர் மத அம்சங்களை குறிப்பிடக்கூடாது. நாம் இதை செய்யவே மாட்டோம். வியாபாரிகளைப் பொறுத்தவரை இது முற்றிலுமாக வியாபாரம் ஆகும். அவர்களது விருப்பப்படி அவர்கள் விளம்பரம் செய்து கொள்ளட்டும். நாம் **காவற் கோபுரத்தில்** விளம்பரத்தை அனுமதிக்காமல் இருப்பது, அப்படி செய்வது தவறு என்று அது குறிக்காது. வியாபாரிகள் தங்கள் பொருட்களை விளம்பரப்படுத்துதில் நான் தவறை ஏதும் காணவில்லை. நான் ஒரு தின செய்தித்தாளை வெளியிட்டால், அதில் கொஞ்சம் பகுதியை விளம்பரத்திற்கு விற்கலாம்.

ஒரு செய்தித்தாளை சொந்தமாக வைத்திருக்கும் ஒரு சகோதரர், அவரது விளம்பரத்தைக் குறித்து என்னிடம் கொஞ்சம் பேசினார். அவரது அருகாமையில் உள்ள சில வியாபாரிகள் அவரது செய்தித்தாளில் விளம்பரம் செய்கிறார்கள். ஆனால் அவைகளில் சில சிறந்த விளம்பரங்கள் எல்லாம் புகையிலை மற்றும் மதுவைப்பற்றியதாகும். நான் எந்தவித மதுவைப்பற்றிய விளம்பரத்தையும் நான் போடமாட்டேன் என்று கூறிவிட்டேன். நான் ஒரு செய்தித்தாளை நடத்தினால் அதில், காலணி, துணிகள், அல்லது மளிகை அல்லது மற்ற பொருட்களை விளம்பரம் செய்வேன். செய்தித்தாள்களில் விளம்பரம் செய்வதில் தவறேதுமில்லை. காவற்கோபுரத்தில் விளம்பரம் செய்யும் பொருட்கள் ஒவ்வொருவரும் விரும்பி வாங்கக் கூடியதாக இருந்தால், ஆறு அல்லது எட்டு பக்கங்கள் விளம்பரம் செய்வதில் தவறில்லை. ஆனால் காவற் கோபுரம் ஒவ்வொரு வீட்டிற்குள்ளும் விசேஷித்தவிதமாக என்னை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி செல்வதால், எல்லா பக்கங்களிலும் மத கட்டுரைகள் இருக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். ஆனால் விளம்பரம் தவறு என்பதால் அல்ல.

ஒரு தடவை காவற் கோபுரத்தில் அற்புத கோதுமை குறித்து போட்டியிருந்தோம். உங்களில் அநேகர் பார்த்தீர்கள். இந்த அறிவிப்பை வெளியிட்டது சரி என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். ஒரு தடவை ஒரு வகையான பீன்ஸ் மற்றும் விசேஷித்த பஞ்சைப் பற்றியும் அறிவிப்பு கொடுத்திருந்தோம். இந்த அறிவிப்புகளின் மூலம் அநேக நண்பர்கள் பலனடைந்தார்கள். சமீபத்தில் புற்றுநோய்க்கு தீர்வு குறித்து ஒரு அறிவிப்பு செய்திருந்தோம். நூற்றுக்கணக்கான கடிதங்கள் சத்திய நண்பர்களிடமிருந்தும் மற்ற நண்பர்களிடமிருந்தும் வந்தன. இன்னும் அநேகர் நல்ல பலனை அடைந்ததாக அறிவித்தனர். சிலர், இது சத்தியத்தை அறிவிக்க பிரயோஜனமாக இருந்தது என்று கூறினர். அவர்கள் பணத்தை பெறுவதற்காக நாம் இதை செய்யவில்லை என்பதையும், அவர்களது நன்மைக்காக செய்கிறோம் என்பதையும் அவர்கள் அறிந்து மிகவும் ஆவலாய் இருந்தார்கள்.

கேள்வி: புருக்கினில் உள்ள அகில உலக வேதமாணவர் ஐக்கிய சபையின் தலைமை அலுவலகத்திலிருந்து பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட இந்த முறைமைகளை ஆழ்ந்து பரிசோதனை செய்யாமல் ஒத்துழைத்தால் அது பாபிலோனிய ஆவியை காண்பிக்கிறதா?

பதில்: இந்த காரியத்தில் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் சொந்த முடிவை கடைபிடிக்க வேண்டும் என்று நான் நினைக்கிறேன். யாராவது ஒருவர் மிகவும் மோசமாக “கொட்டப்பட்டால்” அவர் மிகவும் பாதுகாப்பாக இருக்க வேண்டும். அவர் கொட்டப்படவில்லை என்றால் அவர்

அவ்வளவு பாதுகாப்பாக இருக்க வேண்டியதில்லை. இந்த காரியத்தில் உங்கள் சொந்த தீர்மானத்தை கடைபிடிப்பது முற்றிலும் நல்லதாக இருக்கும். புருக்கினில் உள்ள தலைமை அலுவலகத்தைப் பொருத்தவரை எல்லாம் எனது மேற்பார்வையில் நடைபெறுகிறது. எனது மனசாட்சிக்கு மாறாக அங்கு எதுவும் நடப்பதில்லை. ஆனால் நீங்கள் உங்களது சொந்த மனசாட்சியைப் பயன்படுத்த வேண்டும். புருக்கினின் அலுவலகத்தில் அநேக நேர்மையான தகுதிவாய்ந்த சகோதரர்கள், நான் உயிரோடு இருக்கும்வரை எனது மேற்பார்வையில் இருப்பார்கள். எனது சொத்தை சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக சபை பேரில் மாற்றிய போது இந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. வெளிநாட்டில் நடந்து வரும் சபையின் வேலைகளுக்கும் இது பொருந்தும்.

பாபிலோன் என்பதின் உண்மையான வரையறை

கேள்வி: அகில உலக வேதமாணவர் ஐக்கிய சபை எங்களால் புரிந்து கொள்ளமுடியாததும், அங்கீகரிக்க முடியாததுமான முறைமைகளை பிரகடனப்படுத்தினால் வெளி 18:4இல் சொல்லப்பட்ட “என் ஜனங்களே, அவளை விட்டு வெளியே வாருங்கள்” என்பதை அப்பியாசப்படுத்தலாமா? அப்படியானால் எப்படி செய்வது?

பதில்: அகில உலக வேதமாணவர் ஐக்கிய சபை பாபிலோனின் ஒரு பாகமாக காண்பிக்கப்பட்டால் நாம் அனைவரும் அதைவிட்டு வெளியேற வேண்டும். நாம் அனைவரும் ஒரே பக்கமாக வெளியேறினால், நாம் பிறகு எங்கே இருப்போம்? நாம் ஒரே பக்கமாக வெளியேறினால், நாம் அனைவரும் மிகவும் நெருங்கி இருக்க வேண்டும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

“பாபிலோன்” என்ற வார்த்தை “குழப்பம்” என்பதைக் குறிக்கிறது. வெளி 18:4 மனிதனுக்குரியவைகளையும் தேவனுக்குரியவைகளையும் கலக்குகிறதை காண்பிக்கிறதாக இருக்கிறது. ஒரு காலத்தில் ஐரோப்பா முழுவதும் ரோமன் கத்தோலிக்க சபையின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது. ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு அந்த அரசாங்கங்களெல்லாம் கிறிஸ்தவத்தின் செல்வாக்கில் அதுவும் ரோமன் கத்தோலிக்க சபையின் செல்வாக்கில் இருந்தன.

ஒரு காலத்தில் ரோமன் கத்தோலிக்க சபை மட்டுமே உலகத்தில் இருந்தது என்பதை அழுத்திச் சொல்வது நல்லது. அதின் உள்ளும் புறமும் இருந்ததை ஜனங்கள் அறியாதிருந்தார்கள். இதைவிடால் வேறு எங்கு செல்வார்கள்? சபையை நடத்துகிற சபை அதிகாரிகள் ரோம அரசாங்கத்துடன் கூட்டு சேருவதில் வெற்றியடையும் ஒரு காலம் வந்தது. ரோம சபை அதன் வாரிசாக ஆனது. பிறகு ரோமாபுரி தேசங்களின் மேல் அதிகாரம் செலுத்தி “உங்கள் ராஜா எங்களுடன் இசைவாக இருக்கவில்லை. நீங்கள் வேறு ஒருவரை

தேர்ந்தெடுங்கள்” என்று அந்த ஜனங்களிடம் கூறும்படி ஆணர்கள். பிறகு அங்கு ஒரு புரட்சி உண்டாகும். போப்புவும் ரோமன் கத்தோலிக்க சபையும் மாற்றங்களை ஆதரிப்பார்கள். இப்படியாகத்தான் இது ஆரம்பமானது. இப்படித்தான் பேர் சபைக்கும் உலகத்திற்கும் சட்ட விரோதமான உறவு உண்டானது.

அநேக ஐரோப்பிய நாடுகளில் அது இப்போது படிப்படியாக மாற்றப்பட்டுள்ளது. சில நாடுகளில் சபையும் தேசமும் முற்றிலுமாக பிரிந்தது. ஆனால் இந்த மாற்றம் ஆஸ்திரோ-ஹங்கேரியில் நடைபெறவில்லை. அந்த ஜனங்கள் முற்றிலுமாக ரோமன் கத்தோலிக்க சபையின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தார்கள். சபையானது எல்லாவற்றிலும் பங்கெடுக்க வேண்டியிருந்தது. இங்கிலாந்து சபை, பார்லிமெண்டில் சபையின் பிரதிநிதியாக உட்கார்ந்தது. சபையின் பிஷ்புகள் பிரபுக்களின் சபையில் அங்கங்களாக இருக்கிறார்கள். ஜெர்மனி மற்றும் ஸ்வீடனில் இதே நிலைமைதான். அவர்களது அரசாங்கங்களும் தேவனுடைய ராஜ்யமும் ஒன்றாகவே மக்களின் மனதில் இருக்கிறது.

இந்த நிலைமையத்தான் தேவன் பாபிலோன் என்று அழைக்கிறார். கிறிஸ்துவின் சபை என்று அறிவித்தவர்கள் உலக ராஜ்யங்களோடு திருமணம் செய்து கொள்கிறார்கள். இவைகளெல்லாம் கிறிஸ்தவ ராஜ்யங்கள் என்று தவறாக அழைக்கப்படுகின்றன. அவர்கள் கிறிஸ்தவர்கள் அல்ல. ஐரோப்பாவின் தற்கால நிலைமையை பாருங்கள். போரில் ஈடுபட்டிருக்கிற அரசாங்கங்களெல்லாம் கிறிஸ்துவின் ஆவியை வெளிப்படுத்துவதில்லை. இந்த எல்லா அரசாங்கங்களிலும் கிறிஸ்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அரசாங்கங்கள் கிறிஸ்தவ அரசாங்கமல்ல. இந்த நிலைமைக்கு பேர் கிறிஸ்தவ சபை பொறுப்பாகிறது. தற்கால காரியங்கள் சரியானது என்று அவர்கள் நினைக்கிற அளவுக்கு அவர்களது மனது மாற்றப்பட்டுள்ளது. கிறிஸ்து ராஜ்யபாரம் பண்ணுகிறார் என்றும் பார்லிமெண்ட் பூமியில் தேவனை குறிக்கிறது என்றும் நினைக்கிறார்கள். இவை எல்லாவற்றிலும் இருந்து தேவன் நம்மை பிரித்திருக்கிறார்.

இன்னொரு வழியில் பாபிலோனின் ஆவி வெளிப்படுகிறது. உதாரணத்திற்கு புரட்டஸ்டன்ட் சபைகள்-மெதடிஸ்ட், பேப்டிஸ்ட், பிரஸ்பட்டேரியன் முதலியன. உலக ஆவியின்படி அவர்கள் சிந்திக்கிறார்கள். அவர்கள் பணக்காரர்களை கவனித்து, அவர்களுடன் கிரியை செய்து, அவர்களை சபையில் நல்ல அந்தஸ்தை பெறுகிறார்கள். இப்படியாக அவர்கள் தேவ ஆவியைவிட பணத்தை மேன்மையானதாக அங்கீகரிக்கிறார்கள். பெரும்பாலானவைகளில் பணம்தான் சபையை நடத்துகிறது. உண்மையான சபை நடத்துகிற அடிப்படை இதுவல்ல. அவர்கள் எல்லோரையும் இணைக்கிற ஒருமுறை இருக்கிறது.

பேப்டிஸ்ட் சபையிலும், எல்லாரைக் காட்டிலும் மிகவும் தாராளமாக இருக்கிறது.

“எங்களுக்கு அடிமைத்தனம் கிடையாது. மத சம்பந்தமான கட்டுப்பாடும் இல்லை” என்று பேப்டிஸ்ட் சபையார் கூறுவார்கள். பாபிலோனிய ஆவி சபைக்குள் புகுந்திருப்பதை அவர்கள் உணரவில்லை. இங்கே ஒரு பேப்டிஸ்ட் சபை இருக்கிறது என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். ஒரு சபையாக தங்களது சபையின் ஊழியர்களை அழைத்து அவர்களது சொந்த காரியங்களில் கலந்து கொள்வார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட ஊழியர், உதாரணமாக சகோ. ‘அ’ என்பவர் அவர்களுக்கு ஊழியம் செய்ய அழைக்கப்படுகிறார். ஆனால் அவர் சபையால் அந்த சபையின் ஒரு பாஸ்ட்ராக நியமனம் செய்யப்படவேண்டும். ஆகையால் அவர்கள் வேறு சில பேப்டிஸ்ட் ஊழியர்களாகிய உதாரணத்திற்கு சகோ ‘ஆ’ மற்றும் சகோ ‘இ’ போன்றவர்களை சகோ ‘அ’ என்பவரை நியமனம் செய்ய அனுப்புகிறார்கள். ஆனால் சகோ ‘அ’ என்பவர் நியமனம் செய்யப்படுவதற்கு மற்ற ஊழியர்களுடன் நிற்க மாட்டார். ஆகையால் அவர்கள் “நாங்கள் சகோ ‘அ’ என்பரை நியமனம் செய்ய மாட்டோம். ஏனெனில் அவர் ஒழுங்கற்றவராக இருக்கிறார் என்று கூறுகிறார்கள். அப்பொழுது சபையானது கேட்பது: “நீங்கள் சகோ ‘அ’ வை நியமனம் செய்யமாட்டீர்களா?” அதற்கு அவர்கள், நாங்கள் சகோ ‘அ’ வுக்கு எதிரானவர்கள் அல்ல. ஆனால் நாங்கள் அவரை நியமனம் செய்யமாட்டோம் என்று கூறுகிறார்கள். இங்கே பாருங்கள், போதகர்கள் சில ஒழுங்குகளை பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஜனங்கள் அதை அறியாதிருக்கிறார்கள்.

போதகர்களுக்கு எந்த அதிகாரமும் கிடையாது என்று பேப்டிஸ்ட் சபை கூறும். ஆனால் போதகர்களுடைய சம்மதம் இல்லாமல் சபையானது எதையும் செய்யமுடியாது. அங்கே தேவன் கொடுக்காத அதிகாரத்தை போதகர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். சவிசேஷத்தை போதிக்கும்படி ஒருவரை நியமனம் செய்யும்படி தேவன் இன்னொரு மனிதனுக்கு அனுமதியளிக்கவில்லை. தேவன்தான் நியமனம் செய்கிறவராயிருக்கிறார். யாரை தேவன் பாஸ்ட்ராக நியமனம் செய்திருக்கிறார் அல்லது அழைத்திருக்கிறார் என்பதை சபைதான் முடிவு செய்ய வேண்டும். மனிதனால் செய்யப்படுகிற இந்த அனைத்து நியமனங்களும் பாபிலோனிய முறைமையாகும். ஜனங்களை நடத்துவதற்கு இது ஒரு சாதனமாகும். இது ஒரு அரசியலைப் போல நடைபெறுகிறது.

என்னும் புராதன நம்பிக்கைகளையுடைய அனைத்து சபை பிரிவுகளிலும் இந்த பேப்டிஸ்ட் சபைதான் சுதந்திரமாக இருக்கிறது. மெதடிஸ்ட் சபையில் ஜனங்களுக்கு பணத்தை கொடுப்பதை தவிர எந்தவித சுதந்திரமும் கிடையாது. இதுதான்

அவர்கள் அனுபவிக்கிற சுதந்திரம். தலைமையான மூப்பர்களின் ஒத்துழைப்புடன் பிஷ்ப்புகள் தான் ஆளுகிறார்கள். ஒவ்வொரு வருடாந்திர மாநாட்டிலும் தலைமை தாங்கும் மூப்பரும் பிஷ்ப்பும்தான் எந்த ஊழியர் எங்கே இருக்க வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கிறார்கள். தலைமை தாங்கும் மூப்பருடன் நிற்காத ஊழியர்கள், 400 டாலர் மட்டுமே சம்பளம் தருகிற கிராம புறங்களுக்கு அனுப்பப்படுவார்கள். ஆனால் அவருடன் நிற்கிற மற்ற ஊழியர்கள் 1000 டாலர் அல்லது அதற்கு மேல் சம்பளம் தருகிற இடங்களுக்கு அனுப்பப்படுவார்கள். அநேக மெதடிஸ்ட் ஊழியர்கள் இதை என்னிடம் கூறியிருக்கிறார்கள். அது குறித்து அவர்கள் முறையிடுகிறார்கள். வேறு வேலை செய்யவும் விருப்பமில்லாமல் இருக்கிறார்கள். இது கிறிஸ்து அளித்த சுயாதீனம் அல்ல. இது ஒரு முறைமை என்று நான் உணருகிறேன். இது என்ன முறைமை என்று காண்பிக்கிறேன். பிஷ்ப்புகள் தலைமையான மூப்பர்களை மேற்பார்வையிடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு கீழாக இருந்து கொண்டு மூப்பர்கள் ஊழியர்களை மேற்பார்வையிடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு கீழ் சபை தலைவர்கள் அவர்களுக்கிடையே தலைவர் அல்லது தலைமையதிகாரி இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மானிட தலைவர் உண்டு. பொது மாநாடுதான் உயர்தர அதிகாரம் உடையது.

ஆகையால் பிரஸ்பட்டேரியன் சபை பொது கூடுகை மூலமாக தலைவரை பெற்றிருக்கிறது. அது தான் காரியங்களை தீர்மானம் செய்யும். இவையெல்லாம் உலகப் பிரகாரமான முறைமைகள்தான். கிறிஸ்துவின் எளிமையானது அகில உலக வேதமாணவ நண்பர்களைத் தவிர பொதுவாக வேறு எங்கேயும் கடைபிடிக்கப்படுவதில்லை. அங்கே இது பொதுவானதாக இருக்கிறது. தேவனுடைய வார்த்தை அங்கே கடைபிடிக்கப்படுகிறது. எளிமை எல்லாரிடமும் காணப்படுகிறதாக இருக்கிறது.

ஒரு சமயத்தில் சீர்திருத்த சபையின் ஊழியர் ஒருவரால் நான் அழைக்கப்பட்டேன், எனது சபையை நான் எப்படி நடத்துகிறேன் என்பதை அறிய விரும்பினார். “சகோதரரே எனக்கு சபையே இல்லை” என்று கூறினேன். “நான் என்ன சொல்கிறேன் என்பதை நீங்களும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். ஒரே ஒரு சபைதான் உண்டு என்று நாங்கள் கூறுகிறோம். நீங்கள் அந்த சபையின் அங்கமாக இருந்தால், நீங்கள் எங்கள் சபையை சேர்ந்தவராவீர்” என்று பதிலளித்தேன். அவர் ஆச்சரியத்துடன் என்னை பார்த்தார். பிறகு அவர் கேட்டதாவது: “உங்களுக்கு ஒரு அமைப்பு இருக்கிறது. அதில் எத்தனை அங்கங்கள் இருக்கிறார்கள்.” நான் சொன்னேன், “என்னால் சொல்ல இயலாது. அங்கத்தினர் பெயர் பட்டியல் எதையும் நாங்கள் வைத்திருப்பதில்லை.” “நீங்கள்

பெயர்ப்பட்டியல் எதுவும் வைத்திருப்பதில்லையா?” இல்லை, நாங்கள் எந்த பெயர் பட்டியலும் வைத்திருப்பதில்லை. அவர்களது நாமங்கள் பரலோகத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது.” “நீங்கள் எப்படி தேர்தல் நடத்துவீர்கள்” என்று அவர் கேட்டார். “நாங்கள் தேர்தலை அறிவிப்போம். அர்ப்பணம் செய்தவர்கள், அதில் பழக்கமுடையவர்கள் தங்களது சபைக்கு யார் தேவனால் மூப்பராகவும். உதவிக்காரர்களாகவும் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் என்பதை வெளிப்படுத்துவார்கள் என்று கூறினேன். “நல்லது, இது மிகவும் எளிமையானது” என்று அவர் கூறினார். மேலும் நான் கூறினதாவது: “நாங்கள் சம்பளம் ஏதும் தருவதில்லை. ஜனங்கள் சண்டை போடுவதற்கு அங்கு ஏதுமில்லை. நாங்கள் நிதி திரட்டுவதில்லை.” “எப்படி நீங்கள் பணத்தை பெறுகிறீர்கள்” என்று கேட்டார். நான் கூறின பதிலானது: “நான் சாதாரண ஒரு உண்மையைச் சொன்னால் நீங்கள் நம்பமாட்டீர்கள். எந்தவித அழுத்தமும் அவர்களுக்கு கொடுப்பதில்லை. ஆனால் செலவுகள் உண்டு என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள். அவர்கள் இப்படியாக தங்களுக்குதானே கூறிக்கொள்வார்கள்; ‘இந்த கூடத்திற்கு (Hall) கொஞ்சம் செலவாகும். கூடுகைகளுக்கிடையே தூரத்திலிருந்து வருகிறவர்களுக்கு இலவச சாப்பாடு கொடுக்கப்படுகிறது. எப்படியாவது இதற்கு நான் கொஞ்சம் பணம் கொடுக்கவேண்டும்” என்று கூறினேன். “என்னை என்ன ஏமாளி என்று நினைத்தீர்களா” என்று கேட்பதுபோல் என்னை பார்த்தார். நான் கூறினேன், “நான் உங்களுக்கு உண்மையைத்தான் கூறுகிறேன். “இதற்கான ஒரு சிறிய தொகையை எப்படி கொடுக்கவேண்டும்” என்று என்னிடம் அவர்கள் கேட்பார்கள். ஒருவருக்கு ஏதாவது ஒரு வழியில் பணம் கிடைத்தால் அதை கர்த்தருக்கென்று பயன்படுத்த விரும்புகிறார். அவருக்கு எந்த வழியும் இல்லை என்றால், நாம் ஏன் அவரை தார் குச்சியால் குத்த வேண்டும்?

ஒரு அமைப்பாக, ஒரு அகில உலக அமைப்பாக இருந்தால் எதுவும் வராது. நீங்கள் உள்ளே புகாத எதிலிருந்தும் நீங்கள் எதையும் பெறமுடியாது. காஹ் கோபுர வேதாகமம் மற்றும் கைப்பிரதி கழகத்தில் இருப்பதின் மூலம் ஒருவர் எப்படி பாபிலோனுக்குள் சென்று எப்படி வெளியே குதித்தார் என்பதை எனக்கு காண்பித்தால் நானும் அவரோடு கூட குதிப்பேன்.

இஸ்ரேயேலின் ஆசாரியர்கள் நிழலாக மரித்தார்கள்

கேள்வி: எபிரேயர் 9:27 ஐ தயவு செய்து விளக்கவும், “ஒரே தரம் மரிப்பதும் பின்பு நியாயத்தீர்ப்பு அடைவதும் மனுஷருக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது.”

பதில்: இது வேதாகம பாடங்களில் நன்றாக விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே இதை விளக்குவதில் அதிக நேரம் எடுக்கும். இதை மூன்று அல்லது ஐந்து நிமிடங்களில்

விளக்குவது மிகவும் கஷ்டம். ஏனெனில் மக்களது தலைமையில் எல்லாம் ஒழுங்கீனமாகவும் தலை கீழாகவும் இருக்கிறது. இது ஜனங்கள் மரிக்கிற நேரத்தைக் குறிக்கிறது என்று அவர்கள் எல்லாம் நினைக்கிறார்கள். அப்போஸ்தலர் பவுல் அவரது அறிக்கையில் நிழல் பொருள் பற்றி ஒரு பாடத்தை கொடுக்கிறார். அவர் யூத ஆசாரியர்களின் ஒவ்வொரு வருட வேலையையும் கிறிஸ்துவின் வேலையையும் ஒப்பிடுகிறார். இந்த யூமிக்குரிய ஆசாரியர்கள் எப்படி பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள்ளும் அதன்பிறகு மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள்ளும் சென்றார்கள் என்பதையும் கூறுகிறார். ஆசாரியன் முதலாவது காளையின் இரத்தத்தையும் பிறகு ஆட்டுக்கடாவின் இரத்தத்தையும் எடுத்துச் சென்றான். அவன் பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் சென்றான். தூபத்தின் புகை இரண்டாவது திரை மூலமாக சென்று கிருபாசனத்தை நிரப்பிய பிறகு அவன் பரலோகத்தை குறிக்கிற மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் சென்றான்.

நிஜத்தில் நமது கர்த்தராகிய இயேசு தம்மையே காளையாக பலி கொடுத்தார். காளையானது இயேசுவை ஒரு மனுஷனாக குறிப்பிடுகிறது. ஆட்டுக்கடாவானது சபையின் மாம்சீக நிலையை குறிப்பிட்டது. பிரதான ஆசாரியன் காளையை கொண்டு போல ஞானஸ்நானத்தில் இயேசு தமது மாம்சீகத்தை பலியாக ஒப்புக் கொடுத்தார். நிழலான ஆசாரியன், தனது இரண்டு கைகள் நிறைய தூபத்தை எடுத்து தூப கலகத்தில் உள்ள நெருப்பில் போட்டான். இது நமது கர்த்தரின் மூன்றரை வருட ஊழியத்தை குறிப்பிட்டது. தூபமானது தூப கலச நெருப்பில் விழுந்தது, இயேசுவின் மகிமையான குணங்கள் வாழ்க்கையின் சோதனைகளோடு தொடர்பானதை குறிப்பிட்டது. ஒவ்வொரு காரியத்திலும் அவரது உண்மைத்தன்மை ஒரு நல்ல சுகந்த வாசனையை கொடுத்தது.

சாத்தான் அவரை சோதிக்க வந்த பொழுது அவரது விசுவாசம் நல்ல ஒரு சுகந்த வாசனையான காணிக்கையாக தேவனுக்கு இருந்தது. அவர் கொடுக்க ஏற்றுக் கொண்டிருந்ததை மறுக்கும்படி அவருக்கு யோசனை தரப்பட்டபொழுது, அவர் சோதனையை அவரை விட்டு நீக்கி அதை ஒன்றும் செய்யமுடியாதபடி செய்தார். “என் பிதா எனக்கு கொடுத்த பாத்திரத்தில் நான் பானம் பண்ணாதிருப்பேனோ” என்பதே அவரது மனோநிலையாக இருந்தது. சுகந்த வாசனையானது அவருக்கு முன்னே, அவரது ஓட்டத்தை கல்வாரியில் முடிக்கும் முன்னே, தேவனுடைய பிரசன்னத்தில் தோன்றியது. சிலுவையில் அவரது மரணம் நிஜத்தில் நெருப்பில் விழுந்த கடைசி துணுக்கான தூபமாக இருந்தது. பிறகு நமது பிரதான ஆசாரியர் திரைக்கு கீழாக மரணத்துக்குள் சென்றார். அவர் கொஞ்சம் குறைய மூன்று நாட்கள் திரைக்கு கீழாக இருந்து,

மூன்றாம் நாள் திரைக்கு அப்பால் எழும்பினார். இதுதான் கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலாக இருந்தது. அவர் ஆவியின் ஜீவியாக ஆவியின் சபாவத்தில் எழுந்தார். பிறகு நாற்பது நாட்கள் கழித்து, சபையின் சார்பாக பாவ நிவாரண இரத்தத்தை பரலோகத்தில், மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தின் கிருபாசனத்தின் மேல் தெளித்தார்.

யூத ஆசாரியன் நிழலில் செய்ததற்கு ஒத்த காரியங்களை சபையானது செய்யக் காணும்படி இங்கே அப்போஸ்தலர் முயற்சி செய்கிறார். யூத பிரதான ஆசாரியன் ஆசரிப்பு கூடாரத்தின் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் இரத்தமில்லாமல் பிரவேசிக்கவில்லை, அந்த இரத்தம் எல்லா விதத்திலும் பிரதான ஆசாரியனுடைய இரத்தத்தை, ஜீவனை குறித்தது, ஒவ்வொரு பிரதான ஆசாரியனும் பாவ நிவாரண நாளில் திரையின் கீழாக நுழையும் போது மரணத்திற்கேதுவான ஆபத்தில் இருந்தான். அவன் கர்த்தரின் தேவைக்கிசைவாக காரியங்களை சரியாக செய்யவில்லை என்றால் அவன் திரைக்கு கீழாக நுழைய முயற்சிக்கும் போது மரித்துவிடுவான். அதேபோல இயேசு பிதாவின் சித்தத்தை சரியாக நிறைவேற்றவில்லை என்றால் அவர் மரணத்திற்குள் செல்ல வேண்டியிருந்திருக்கும்.

பிறகு அப்போஸ்தலர் அறிவிக்கிறதாவது: “ஒரே தரம் மரிப்பதும் (நிழலாக திரைக்கு கீழாக செல்வது) பின்பு நியாயத் தீர்ப்பு அடைவதும் மனுஷருக்கு (மானிட ஆசாரியருக்கு) நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது.” காளையின் பலியிலும் அதன் இரத்தத்தை திரையின் கீழாக எடுத்துச் செல்வதிலும் அவர்களது மரணத்தை நிழலாக காண்பிக்கிறார்கள். காளையானது ஆசாரியனைக் குறித்தது. அவன் காளையை பலியிட்ட பிறகு அதன் இரத்தத்துடன் அவன் இரண்டாவது திரையை கடந்து சென்றான். “**மரண தீர்ப்பிற்கு பிறகு.**” இங்கே மனுக்குலத்தின் மரணத்தை இது குறிக்கவில்லை. பலி செலுத்துகிற இந்த ஆசாரியர்களின் மரணத்தைத்தான் குறிக்கிறது. இயேசு மரித்து, இரண்டாம் திரையின் வழியாக சென்றார். அவர் மூன்றாம் நாளில் எழுப்பப்பட்டார். நிழலில் பிரதான ஆசாரியன் இரண்டாவது திரையின் வழியாகச் சென்று கிருபாசனத்தின்மேல் இரத்தத்தை தெளித்து, பிறகு வெளியே வந்து ஜனங்களை ஆசீர்வதித்தான்.

நமது கர்த்தராகிய இயேசு, மகா பிரதான ஆசாரியர், ஜனங்களை ஆசீர்வாதிக்கும்படி இன்னும் வெளியே வரவில்லை. நிஜம் என்பது ஒரு நீண்ட காலப்பகுதியாக இருக்கிறது. இயேசு திரையின் கீழாக பரலோக பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்கு பதினெட்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு சென்றார். அவர் இன்றும் உலகத்தை ஆசீர்வதிக்கும்படி தோன்றவில்லை, ஆனால், “அவர் தமக்காக காத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு இரட்சிப்பை அருளும்படி இரண்டாம் தரம் பாவமில்லாமல் தரிசனமாவார்.” இதுதான் இந்த குறைந்த நேரத்தில் இந்த

கேள்விக்கு கொடுக்க முடிந்த விளக்கமாகும்.

கேள்வி: தெய்வீக சபாவத்தை அடைவது என்பது ஆதியிலே மனிதன் சிருஷ்டிக்கப்படும்போது பெற்றிருந்த தேவ சாயலை அர்த்தப்படுத்துகிறதா? இதிலே சபாவம் என்பது குணநலத்தையோ அல்லது பண்பையோ குறிக்காதா?

பதில்: குறிக்காது, மனிதன் தெய்வீக சபாவத்தை பெறவேயில்லை. அப்போஸ்தலர் பவுல் சபாவத்தைப் பற்றிய இந்த பாடத்தை உயர்த்தெழுத்துடன் இணைத்து விவாதிக்கும் போது, மீனின் மாம்சம் வேறே, மிருகங்களின் மாம்சம் வேறே, பறவைகளின் மாம்சம் வேறே மற்றும் மனிதனின் மாம்சம் வேறே என்று கூறுகிறார். பறவை பெற்றிருக்கிற அதே மாம்சத்தை மீன் பெற்றிருக்கவில்லை. வித்தியாசங்களை நாம் அனைவரும் அறிவோம். மீனின் மாம்சமும், பறவைகளின் மாம்சமும், மிருகங்களின் மாம்சமும் வெவ்வேறானவை.

புமிக்குரிய ஜீவராசிகளிலேயே மனிதன்தான் உயர்ந்த நிலையில் இருக்கிறான். அப்போஸ்தலர் இன்னும் மேலான சபாவங்கள் இருப்பதைப்பற்றி நமது கவனத்தை இழுக்கிறார். அவர் இன்னொரு சபாவத்திற்கான நமது கவனத்தை இழுக்கிறார். மனிதன் புமிக்குரிய ஜீவராசிகளிலேயே உயர்ந்தவன் என்றும், ஆவிக்குரிய ஜீவராசிகளுக்கு கீழானவன் என்றும் காண்பிக்கிறார். அவர் தேவதூதர்களைப்பற்றியும், வல்லமைகள், கர்த்தத்துவங்கள் மற்றும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலான சபாவமாகிய தெய்வீக சபாவத்தைக் குறித்தும் நமக்கு கூறுகிறார். தேவனுடைய மாம்சீக வெளிப்பாடுதான் பரிபூரண மனிதன். இது தெய்வீக சாயலுக்கு மிகவும் நெருங்கியிருக்கிற மாம்சீக சபாவம். ஒரு மானிட ஜீவி முடிந்தவரை தெய்வீக சபாவத்தை குறித்துக் காட்ட கூடியதாக இருக்கிறது. தேவதூதர்கள் கூட தேவசாயலில் அல்லது ரூபத்தில் இருக்கிறார்கள். கேருபீன்களும் சேராபீன்களும் மனித சபாவத்தைக் காட்டிலும் மேலாக இருந்தாலும் தேவ சாயலிலும் ரூபத்திலும் இருக்கிறார்கள். எல்லாவற்றிற்கும் மேலானது தெய்வீக சபாவம். ஆரம்பத்தில் தேவன் மட்டுமே இதை பெற்றிருந்தார். பிறகு இயேசுவுக்கு அவரது உயிர்த்தெழுதலில் அவரது உண்மைத்தன்மைக்கு வெகுமதியாக இந்த தெய்வீக சபாவத்தை அருளிச் செய்தார். இயேசு மனிதனாகும் முன்பு இந்த சபாவத்தை பெற்றிருக்கவில்லை. தேவன் தம்மில்தாமே ஜீவனுடையவராயிருப்பது போல இயேசுவும் தம்மில் தாமே ஜீவனுடையவரானார். அதாவது உணவு, நீர், ஆகியவைகளை சார்ந்திராத ஜீவன், “குமாரனும் தம்மில்தாமே ஜீவனுடையவராயிருக்கும்படி அருள் செய்திருக்கிறார்.” இப்படிப்பட்ட ஜீவனை நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியாது. ஜீவனை தக்க வைத்துக் கொள்வதற்கு எதுவும்

அவசியமில்லாத ஜீவனை எப்படி தேவன் கொடுக்க முடிந்தது என்பதை என்னால் கற்பனை செய்து பார்க்க முடியவில்லை. இப்படிப்பட்ட ஒரு அனுபவத்தை நீங்கள் பெற்றிருந்ததில்லை. நானும் பெற்றதில்லை. தேவனை முழுமையாக புரிந்துகொள்ளும்படியாக நாம் அவரைப் போலாவோம்.

நாம் பற்றிக்கொள்வதற்கும் புரிந்து கொள்வதற்கும் இடையேயுள்ள வித்தியாசத்தை இங்கே பார்க்கிறோம். புரிந்து கொள்ளுதல் என்பது முழுமையாக எடுத்துக் கொள்ளுதல் ஆகும். பற்றிக் கொள்வது என்பது தொடுதல் அல்லது பிடித்தல், நீங்களும் நானும் தேவனை பற்றிக் கொள்ளலாம் தெளிவாக அல்ல. ஏனெனில் நாம் மிகவும் சிறியவர்கள், அவர் மகா பெரியவர். தேவனை முழுமையாக புரிந்துகொள்ள முடியாது. நாம் தொட்டுப் பார்க்கலாம் அல்லது பற்றிக் கொள்ளலாம்.

அப்போஸ்தலர் இந்த காரியத்தைக் குறித்து அதிகமாக பேசினார். தேவன் அவரை தொட்டதால் அல்லது பற்றிக் கொண்டதால், அவர் தேவனை தொட்டுக் கொண்டிருந்தார் அல்லது பற்றிக் கொண்டிருந்தார். தேவனிடம் நாம் தொடர்பு கொள்ளாமல் சொல்கிறதாவது: “நமது தேவனாக நாம் அவரைப் பெற்றிருப்போம்.” அவர் நம்மை பற்றிக் கொண்டு நமக்கான அவரது ஏற்பாடுகளைப் பற்றி கூறினார். நாமும் அதற்கு பதிலளிக்கிறவர்களாக இருந்தோம். இப்படியாக நம்மை கவனிக்கிற அளவுக்கு அவர் அக்கறையுள்ளவராயிருந்தது பற்றி நாம் ஆச்சரியப்பட்டோம். தேவன் நம்மை பற்றிக் கொண்டபடியால் நாமும் அவரைப் பற்றிக் கொள்ளும்படி தேடுகிறோம். மனிதன் தெய்வீக சபாவத்தில் அல்ல தேவ சாயலில் தான் படைக்கப்பட்டான். இந்த தெய்வீக சபாவம் என்பது கேருபீன்கள் மற்றும் சேராபீன்களைக் காட்டிலும் மிகவும் உயர்ந்த சபாவம். மனிதன் சாதாரண தேவதூதர்களுக்கு சற்று கீழாக இருக்கிறான்.

கேள்வி: வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 7:9-17 வசனம் திரளான கூட்டத்தைக் காட்டிலும் இரட்சிக்கப்பட்ட மனுக்குலத்துக்கு பொருத்துவது சரியாக இருக்காதா? ஆவியின் சபாவத்தில் திரள் கூட்டம் ஒன்று இருக்கும் என்றும், பரம அழைப்பையும் அதற்கான அர்ப்பணிப்பையும் முழுமையாக மதிக்காமல் இருந்தும் இரட்சிப்படுவார்கள் என்று போதிப்பது மிகவும் ஆபத்தானதில்லையா?

பதில்: அப்படி நினைத்துக் கொண்டு போதிக்காமல் இருப்பது தான் மிகவும் ஆபத்தானதாக இருக்கும். கேள்வி கேட்பவர் இந்த பாடத்தை புரிந்து கொள்ளவில்லை என்பது தெளிவாக காணப்படுகிறது. பதிலை சுருக்குகிறது. “சொப்பனங்கண்ட தீர்க்கதரிசி சொப்பனத்தை விவரிப்பானாக; என் வார்த்தையுள்ளவனோ, என் வார்த்தையை உண்மையாக சொல்வானாக.” (எரே 23:28) நாம் சாகும் வரை நாம் பெற்றுள்ள சலுகை இது இல்லையா?

**“அது நிச்சயமாய் வரும்;
அது தாமதிப்பதில்லை”**

கேள்வி: ஆபகூக் 2:3 வசனத்தின் பொருளென்ன? “குறித்த காலத்துக்கு தரிசனம் இன்னும் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது; முடிவிலே அது விளங்கும், அது பொய் சொல்லாது; அது தாமதித்தாலும் அதற்குக் காத்திரு; அது நிச்சயமாய் வரும், அது தாமதிப்பதில்லை.”

பதில் : **காவற்கோபுரத்தின்** ஒவ்வொரு பதிப்பின் முதல் பக்கத்தில் இது விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. தேவன் தமது வசனத்தில் ஒரு பெரும் காட்சியை, ஒரு பெரிய வெளிப்படுத்தலை கொடுத்திருக்கிறார். சொல்லப்போனால் அது ஒரு காட்சி. அவரது திட்டத்தின் படக்காட்சியை தமது தீர்க்கதரிசிகள் மூலமாகவும் பிரமாணங்கள் மூலமாகவும் கொடுத்திருக்கிறார். யூபிலியானது அகில உலகத்திற்கான திரும்பக் கொடுத்தலை முன் குறித்தது. நியாயப் பிரமாணத்தின் மற்ற அம்சங்களை பாவ நிவாரண பலிகள் முதலானவை தேவனுடைய திட்டத்தின் மற்ற அம்சங்களை படம்பிடித்து காண்பிக்கின்றன. பஸ்கா இன்னும் வேறு அம்சங்களை குறிக்கிறது. இந்த படங்களெல்லாம் பெரிய ஒரு படமாக இணைந்து உலகத்தை ஆசீர்வதிக்கிற தேவனுடைய மகா திட்டத்தை காண்பிக்கிறது. “உன் சந்ததிக்குள் பூமியிலுள்ள சகல ஜாதிகளும் ஆசீர்வதிக்கப்படும்” என்று தேவன் ஆபிரகாமிடம் அறிவித்தார். இவைகளெல்லாம் சேர்ந்து தேவன் தமது ஜனங்களுக்கு கொடுக்க தீர்மானித்திருந்த பெரிய காட்சியை அல்லது படத்தை கொடுத்தன.

தேவனுடைய சிந்தையை நாம் பெறுகிற அளவுக்கு இவைகளெல்லாம் எதை குறிப்பிடுகிறது என்று தெளிவாக புரிந்து கொள்ளலாம். இந்த காட்சியில் முக்கிய பகுதி மேசியா வருவார் என்பதும் தமது ராஜ்யத்தை ஸ்தாபிப்பார் என்பதுமாகும். இந்த வாக்குத்தத்தங்கள் எல்லாம் அந்த மாபெரும் காட்சியின் பகுதியாகும். இவையனைத்தின் நிறைவேறுதல்கள் தாமதமாகிறதாக காணப்படுகிறது. ஆபிரகாமுக்கு தேவன் கொடுத்த அந்த வாக்குத்தத்தத்தை மறந்துவிட்டதுபோல காணப்படுகிறதா? தீர்க்கதரிசி கேட்பது போல் காணப்படுகிறது. தேவன் அதை சில சமயங்களில் மறந்துவிட்டதாக காணப்படுகிறது. “ஆனால்” தீர்க்கதரிசி கூறுகிறார், “அது நிச்சயம் வரும், அது தாமதிப்பதில்லை.” உண்மையிலேயே அது தாமதிப்பதில்லை. நாம் காண்பதைக் காட்டிலும் காண எதிர்பார்க்கும்போது வெவ்வேறு காலங்கள் இருக்கும். இதற்கு முன்னதாக உலகத்தின் மீது அநேக உபத்திரவங்களை காண நாம் எதிர்பார்த்திருப்போம். 1915-ஆம் வருடம் பாதிக்குமேல் ஓடிவிட்டது. இந்த வருடத்தில் நாம் எதிர்பார்த்திருந்த அனைத்தையும் நாம் காண்போம் என்பது மிகவும் சந்தேகமாக இருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். தரிசனத்தின் நிறைவேறுதலை துரிதப்படுத்த நாம் முயற்சிப்பது

போன்று இது காணப்படுகிறது.

ஆனால் தரிசனத்திற்கான குறித்த காலம் இன்னும் இருக்கிறது. அதை நாம் விட்டுவிடவும் கூடாது. தேவனுடைய ஏற்பாடுகளில் நாம் நம்பிக்கை வைக்கவேண்டும். ஒவ்வொன்றும் அக்டோபர் 1914 லேயே நின்றவிடச் செய்வது தேவனுடைய வழியல்ல. இப்பொழுதிலிருந்து அக்டோபர் 1915 வரை எவ்வளவு நடக்கும் என்பது எனக்குத் தெரியாது. இப்பொழுதிலிருந்து அக்டோபர் 1915 வரை நடக்கும் என்று நான் யுகிப்பதில் எவ்வளவு நடக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. தேவையானால் அக்டோபர் 1915க்கு மேலும் நானும் அவர்களும் காத்திருக்க வேண்டும் என்று நான் நம்புகிறேன். தரிசனம் நிச்சயம். அனைத்து ஆசீர்வாதமான காரியங்களும் வருவது நிச்சயம். இது அவரது காலத்திற்கும் அவரது காலத்தை நாம் புரிந்து கொண்டதிற்குமான காரியமாகும். நீங்களும் நானும் இந்த காரியங்களின் முக்கிய அம்சங்களை முழுவதுமாக கிரகித்துக் கொள்ளும்பொழுது, நாம் நிச்சயமாக அதை நெருங்கியிருக்கிறோம். இந்த உபத்திரவ காலம் அக்டோபர் 1914க்கு அருகே ஆரம்பித்தது ஒரு வெற்றிதான். அது இப்போது நல்ல வேகத்தில் சென்று கொண்டிருக்கிறது. போர் நிறுத்தத்திற்கான ஜெபம் எதுவும் கேட்கப்படவில்லை. இது உலகப் போருக்கான காலம் என்பது வெறும் யுகமாக இருந்தால் நிச்சயமாக இது ஒரு பெரும் வெற்றிதான். இது ஒரு அற்புதமாக இருக்கும். மிகவும் சரியாக இல்லாவிட்டாலும் நாம் அதை நெருங்கி வந்திருக்கிறோம்.

கேள்வி: போதகர் ரசல் கூறுகிறதாவது: “கானான் தேசத்தை நோக்கி இஸ்ரேயலர்கள் சென்ற வனாந்திர பிரயாணமானது கிறிஸ்தவர்கள் இந்த பாவ உலகின் வழியாக பரமகானானுக்கு செல்கிற பிரயாணத்துக்கு நிழலாயிருக்கிறது.” மாம்சீக இஸ்ரேயலர்கள் கானான் தேசத்திற்கு சென்றபின் அவர்கள் அநேக போர்களை நடத்தினார்கள். ஆவிக்குரிய கானான் எங்கே, ஆவிக்குரிய கானானியர்கள் யார், அவர்கள் எப்படி ஆவிக்குரிய இஸ்ரேயலரிடம் போரிடுவார்கள்?

பதில்: இஸ்ரேயல் சரித்திரத்தின் முழு காரியங்களும் கிறிஸ்தவ அனுபவத்திற்கு நிழலாக இருக்கிறது என்று அப்போஸ்தலர் பவுல் அறிவிக்கிறார். (1 கொரி 10:11 மார்க்ஜின்) ஆனால் நாம் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டியது அவசியமாயிருக்கிறது. நமது சொந்த தீர்மானத்தில் சில காரியங்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு தாராளமாக இருக்கிறோம். கானானை நோக்கி பிரயாணம் பண்ணுவது, தேவனுடன் சரியான உறவுக்குள் நுழைய முயற்சிப்பதற்கு நிழலாக இருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் இஸ்ரேயலர்கள் போயிருக்கக் கூடுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் அவர்கள் கானானுக்குள் நுழையவில்லை. அவர்கள் சீனாய் மலை வழியாக சென்றிருந்தால் சீக்கிரத்தில்

கானானை அடைந்து தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றிருப்பார்கள். அவிசுவாசத்தினால் அவர்கள் போகவில்லை. தேவனுடைய குடும்பத்திற்குள் வருவதற்குமுன் வானாந்தரத்தில் நம்மில் யாராவது திரிந்தால், இது அவசியமானது என்பதால் அல்ல, அவர்கள் விசுவாசத்தை சரியாக அப்பியாசப்படுத்தவில்லை என்பதினாலாகும். நாம் நாற்பது வருடங்களோ அல்லது எந்த ஒரு கால பகுதிக்கோ காத்திருக்க வேண்டியதில்லை. நாம் சீக்கிரத்தில் அர்ப்பணம் செய்வது மூலம் நாம் சீக்கிரத்தில் வரமுடியும்.

ஆனால் பெரும்பாலானவர்கள் தாமதம் பண்ணினார்கள். யூதர்கள் சீக்கிரத்தில் நுழையாதது போல. ஆசீர்வாதத்திற்குள் சீக்கிரத்தில் நுழைவதற்கு பதிலாக, அதிகமாக விசுவாசத்தை அப்பியாசப்படுத்துவதற்காக அநேக வருடங்கள் அநேகர் திரிந்திருப்பார்கள். அங்கே யோசுவா, இயேசுவை முன்னடையாளமாகக் காண்பித்தான். யூதர்கள்

யோசுவாவையும் அவனது தலைமையையும் சீக்கிரத்தில் ஏற்றுக் கொண்டதால் யோர்தானை சீக்கிரத்தில் கடந்து கானான் தேசத்தில் நுழைந்தார்கள். பிரமாணமானது நமக்காக எதையும் நிறைவேற்றாது என்பதை எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் உணருகிறோமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் யோசுவா (இயேசு)வின் தலைமையின் கீழ் கானானுக்குள் நுழைகிறோம். இஸ்ரவேலர்கள் கானானுக்குள் நுழைந்த பொழுது கானானியர்கள், பெரிசியர்கள், எமோரியர்கள், ஏத்தியர்கள், ஏவியர்கள், எபுசியர்கள் மற்றும் கிர்காசியர்களோடு போரிட ஆரம்பித்தார்கள். இவைகளெல்லாம் நமது மாம்சீக பலவீனங்களை குறிக்கிறது. தேவனுடைய பிள்ளைகளாக நாம் பெற்றிருக்கிற சலுகையாகிய வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட முழு தேசத்தையும் சுதந்தரித்துக் கொள்ளும்படியாக இவைகளை எதிர்த்து நாம் போரிட்டு ஜெயங்கொள்ளவேண்டும்.